

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 37C/163/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113221383
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Malý
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2113221383.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, v konaní pred sudcom JUDr. Igorom Malým, v právnej veci žalobcu: SATRO, s.r.o., IČO: 31 335 161, so sídlom Polianky 9, Bratislava, zastúpený spoločnosťou STANO a partneri, s.r.o., IČO: 36 869 571, so sídlom Nám. 1. mája 16, Bratislava, proti žalovanej: G. G., nar. X.X.XXXX, trvale bytom kpt. U. XXXX/XA, T., o zaplatenie 165,40 € s prísl., takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Žalovanej súd nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Súd opravuje Rozsudok Okresného súdu Trnava č. 37C/163/2014-55 zo dňa 15.4.2015 takto:
- označenie žalovanej v záhlaví rozsudku znie „G. G., nar. X.X.XXXX, trvale bytom kpt. U. XXXX/XA, T.“.

o d ô v o d n e n i e :

1.

Žalobca sa návrhom doručeným dňa 13.8.2013 (opravený podaním došlým dňa 30.10.2013 a podaním došlým dňa 13.2.2014) domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovanú zaviazal povinnosťou zaplatiť mu sumu 165,40 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 165,40 € od 7.8.2013 do zaplatenia, a trovy konania.

2.

Dňa 19.2.2014 bol Okresným súdom Trnava vydaný Platobný rozkaz č. 37Ro/160/2013-23, ktorým bolo návrhu žalobcu vyhovené. Platobný rozkaz sa však nepodarilo žalovanej ani po viacnásobne opakovaných pokusoch doručiť; z tohto dôvodu v zmysle (v tom čase platného) ustanovenia § 173, ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku bol platobný rozkaz zrušený.

3.

Po oboznámení sa s návrhom a vyjadreniami sa žalobcu, a po oboznámení sa s predloženými dokladmi tunajší súd vydal dňa 15.4.2015 Rozsudok č. 37C/163/2014-55, ktorým zrušil sa Platobný rozkaz Okresného súdu Trnava č. 37Ro/160/2013-23 zo dňa 14.2.2014, žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 25,80 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 25,80 € od 7.8.2013 do zaplatenia, a vo zvyšku súd návrh zamietol; žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Voči uvedenému rozsudku podal dňa 4.6.2015 odvolanie žalobca, v časti zamietnutého návrhu. Krajský súd v Trnave Rozsudkom č. 10Co/648/2015-82 zo dňa 21.12.2016 rozsudok súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti v rozsahu sumy 1,60 € s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne od 7.8.2013 do zaplatenia potvrdil, a v napadnutej zamietajúcej časti o zaplatenie sumy 138,00 € s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne od 7.8.2013 do zaplatenia, a v časti trov konania zrušil, a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

4.

Predmetom konania tak (po rozhodnutí odvolacieho súdu) ostalo rozhodnutie o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 138,00 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne od 7.8.2013 do zaplataenia, a rozhodnutie o trovách konania.

V časti ktorej bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 25,80 €, s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 25,80 € od 7.8.2013 do zaplataenia, a v zamietajúcej časti o zaplataenie sumy 1,60 € s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne od 7.8.2013 do zaplataenia rozsudok nadobudol právoplatnosť.

5.

Žalobca sa návrhom doručeným dňa 13.8.2013 (opravený podaním došlým dňa 30.10.2013 a podaním došlým dňa 13.2.2014) domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovanú zaviazal zaplatiť mu sumu 165,40 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 165,40 € od 7.8.2013 do zaplataenia, a trovy konania. Uviedol že dňa 19.9.2011 bola medzi žalobcom ako prevádzkovateľom retransmisie a žalovanou uzatvorená Zmluva o poskytovaní elektronických komunikačných služieb č. XXXXXXXXXXXX (Zmluva), predmetom ktorej bolo zriadenie a prevádzkovanie elektronických komunikačných služieb; súčasťou Zmluvy sú aj Všeobecné podmienky spoločnosti žalobcu (VP) a cenník. Žalovaná odoberala službu digitálnej televízie - balík služieb MINI a KLASIK. Vzhľadom ku skutočnosti že žalovaná neuhradila poplatok za poskytovanie služby za obdobie od novembra 2011 do januára 2012, žalobca dňa 13.3.2012 od zmluvy odstúpil (v súlade s bodom 18.5.3. VP). Žalobca eviduje voči žalovanej nedoplatok vo výške 165,40 €, pozostávajúci z účastníckeho poplatku za obdobie november 2011 až január 2012 (2x 12,90 €) vo výške 25,80 €, zmluvnej pokuty za dekoder KAON KCF 220 v.č. XXXXXXXXXXXXBXXXXXXXXX vo výške 49,00 €, zmluvnej pokuty za dekódovaciu kartu č. XXXXXXXXXXXX vo výške 20,00 €, zmluvnej pokuty za dekoder KAON KCF 220 v.č. XXXXXXXXXXXXBXXXXXXXXX vo výške 49,00 €, zmluvnej pokuty za dekódovaciu kartu č. XXXXXXXXXXXX vo výške 20,00 €, poplatku za upomienku vo výške 1,60 €.

K návrhu priložil žalobca Zmluvu, potvrdenie prevzatia zariadenia zo dňa 19.9.2011, list - odstúpenie od Zmluvy zo dňa 13.3.2012 s doručenkou pre žalovanú, VP, cenník služieb platný od 1.7.2011, cenník zmluvných pokút platný od 25.8.2011, svoj výpis z Obchodného registra.

6.

Žalobca sa vo veci vyjadril -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- podaním došlým súdu dňa 13.2.2014 v ktorom uviedol že žalobca poslal žalovanej odstúpenie od zmluvy zo dňa 13.3.2012, v ktorom ju žiadal o vyrovnanie záväzkov za obdobie od 1.11.2011 do 19.12.2011; zároveň ju požiadal aby mu do siedmych dní od zániku platnosti zmluvy vrátil zapožičané zariadenia - v prípade ak ich nevráti, je žalobca oprávnený účtovať v zmysle VP jednorazovú pokutu a náhradu škody. Nakoľko žalovaná zariadenia nevrátila, žalobca žiada uhradiť zmluvnú pokutu. Zároveň žalobca podaním pristúpil k zmene návrhu tak, že slovné spojenie „zmluvná pokuta“ nahradil spojením „náhrada hodnoty za poskytované zariadenie“. Napriek tomu v podaní uviedol že „V zmysle bodu 12.14 a nasl. VP ak účastník nevráti poskytované zariadenie je poskytovateľ oprávnený účtovať zmluvnú pokutu vo výške podľa cenníka“, teda sa jedná o porušenie povinnosti vrátiť zariadenia po ukončení zmluvy. Zároveň uviedol že zariadenia sú majetkom žalobcu, z čoho vyplýva povinnosť žalovanej jej nepatriace zariadenia vrátiť (podľa VP, na základe ktorých účastník preberá hmotnú zodpovednosť za jemu poskytnuté zariadenia). Žalovaná po odstúpení od zmluvy bola vyzývaná na vrátenie zariadení do 7 dní, pričom bola zároveň upozornená na účtovanie zmluvnej pokuty a náhrady škody („zmluvnou pokutou sa rozumie náhrada hodnoty za poskytované zariadenie“). Porušením povinnosti v zmysle čl. 12.14 a nasl. VP bolo nevrátenie zariadení, porušenie vzniklo po siedmych dňoch od ukončenia zmluvy - t.j. 27.3.2012, pričom k vrátenie zariadení, prípadne náhrade ceny nedošlo (zmluva bola ukončená dňa 20.03.2012).

7.

Dňa 19.2.2014 bol Okresným súdom Trnava vydaný Platobný rozkaz č. 37Ro/160/2013-23, ktorým bolo návrhu žalobcu vyhovené. Platobný rozkaz sa však nepodarilo žalovanej ani po viacnásobne opakovaných pokusoch doručiť; z tohto dôvodu v zmysle (vtedy platného) ustanovenia § 173, ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku bol platobný rozkaz Rozsudkom č. 37C/163/2014-55 zo dňa 15.4.2015 zrušený.

8.

Žalobca sa vo veci vyjadril -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- ďalším podaním došlým súdu dňa 2.3.2015 v ktorom uviedol že žalobcovi vznikla škoda, ktorá bola spôsobená nevrátením zariadení, ku ktorej došlo z dôvodu nevrátenia hodnoty zariadenia, ušlého zisku za poskytovanú službu ktorú by žalobca poskytol inému účastníkovi, a straty spôsobenej nutnosťou ďalšiemu užívateľovi zariadenie kúpiť.

9.

Žalobca sa vo veci vyjadril -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- ďalším podaním došlým súdu dňa 31.3.2015 v ktorom uviedol že žalovanej bola poskytovaná služba Digitálna televízia (MINI-KLASIK), s ktorej cenou sa oboznámila pri uzatváraní Zmluvy - cena poskytovanej služby bola 12,90 € mesačne (5,90 € za službu MINI a 7,00 € za službu KLASIK, uvedené v cenníku). Zariadenia boli žalovanej poskytnuté do výpožičky, a žalobca žiada o úhradu náhrady hodnoty týchto zariadení.

10.

Žalobca sa vo veci vyjadril -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- ďalším podaním došlým súdu dňa 13.11.2017 v ktorom uviedol že strany sporu uzatvorili Zmluvu č. 4310000211 o poskytovaní elektronických komunikačných služieb (Zmluva), na základe ktorej mala žalovaná predplatenú službu retransmisie s názvom „MINI + KLASIK“, pričom mala vypožičané zariadenie - KAON KCF 220 vyr. č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX v hodnote 59,00 € (nárokované na súde 49,00 €), KAON KCF 220 vyr. č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX v hodnote 59,00 € (nárokované na súde 49,00 €), dekódovaciu kartu č. XXXXXXXXXXXX v hodnote 20,00 € a dekódovaciu kartu č. XXXXXXXXXXXX v hodnote 20,00 € (poskytovanie ani prijímanie služby uvedenej v zmluve by bez zariadení nebolo možné); žalobca si uplatnil náhradu hodnoty zariadenia (hoci priložil cenník zmluvných pokút). Uviedol ďalej že cena zariadenia odzrkadľuje nadobúdaciú hodnotu a maržu, do ktorej sa premietajú napr. náklady na dopravu, cena práce zamestnancov a pod. - výška ceny zariadenia zodpovedá jeho skutočnej hodnote. Žalovaná mala možnosť zariadenia vrátiť, čo však doposiaľ neurobila, pričom žalobca zariadenie mohol (v prípade vrátenia) poskytnúť ďalšiemu klientovi - týmto vznikla žalobcovi škoda vo výške skutočnej hodnoty zariadení, aj ušlého zisku (napr. pri poskytovaní rovnakej služby za 12,90 €/mesačne predmetným zariadením po dobu jedného roka vo výške 154,80 €), ktorý by žalobca dosiahol v prípade ak by uzavrel zmluvu s ďalším klientom. Náhradu hodnoty zariadení žalobca požaduje z titulu náhrady škody ako cenu zariadení, ktoré žalovaná prevzala ale nevrátila (účastník je povinný vrátiť poskytnuté zariadenia v deň ukončenia platnosti zmluvy). V ďalšom sa venuje žalobca z neznámych dôvodov úvahám o oprávnenosti ním uplatnenej zmluvnej pokuty, nakoľko nároku uplatňovaného z tohto titulu ustúpil, keď požaduje priznať náhradu škody!

Zároveň žalobca týmto podaním požiadal o vydanie opravného uznesenia k Rozsudku č. 37C/163/2014-55 zo dňa 15.4.2015, na opravu priezviska žalovanej, ktoré správne znie „G.“ (chybu v písaní spravil samotný právny zástupca žalobcu už v písaní návrhu).

11.

Žalobca ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie konané dňa 13.11.2017 nedostavili, svoju neúčast' právny zástupca žalobcu ospravedlnil a vyslovil súhlas s tým, aby súd pojednával a rozhodol v jeho neprítomnosti, keď sa pridrižiava podaného návrhu a predložených dôkazov.

Súd, keďže sa riadne predvolaný účastník / jeho právny zástupca nedostavil na pojednávanie, ani nepožiadal o odročenie, a navyše sa výslovne vzdal práva na prejednanie veci v jeho prítomnosti, konal v neprítomnosti tohto účastníka / jeho právneho zástupcu; prihliadol pritom na obsah spisu a predložené a vykonané dôkazy.

Žalovaná sa na pojednávanie konané dňa 13.11.2017 nedostavila, pričom predvolanie na pojednávanie sa vrátilo z adresy jej trvalého pobytu uvedenej v Registri obyvateľov SR ako „adresát je neznámy“ - súd v zmysle § 111, ods. 3, v spojení s § 106, ods. 1, písm. a) Civilného sporového poriadku považuje zásielku žalovanej za doručeníú dňom 19.10.2017; žalovaná sa na pojednávanie nedostavila, svoju neúčast' neospravedlnila, o odročenie pojednávania nepožiadala.

Súd, keďže sa riadne predvolaná účastníčka nedostavila na pojednávanie, ani nepožiadala o jeho odročenie z dôležitých dôvodov, konal v neprítomnosti tejto účastníčky; prihliadol pritom na obsah spisu a predložené a vykonané dôkazy.

12.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, s vyjadreniami žalobcu a s listinnými dôkazmi uvedenými vyššie, ako i oboznámením sa s celým obsahom spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Na základe Zmluvy o poskytovaní elektronických komunikačných služieb č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi účastníkmi dňa 19.9.2011 za žalobca zaviazal zriadiť a poskytovať žalovanej elektronické komunikačné služby, a poskytnúť jej zariadenia na príjem služby MINI + KLASIK, žalovaná sa zaviazala za služby platiť v zmysle cenníka.

Žalovanej bol poskytnutý pri uzatvorení zmluvy digitálny prijímač (dekodér) KAON SD v.č. XXXXXXXXXXXXBXXXXXXXXX za prenájom vo výške 2,00 € mesačne, dekódovacia karta č. XXXXXXXXXXXX (bez uvedenia značky) do výpožičky, digitálny prijímač (dekodér) KAON SD v.č. XXXXXXXXXXXXBXXXXXXXXX za prenájom vo výške 2,00 € mesačne, dekódovacia karta č. XXXXXXXXXXXX (bez uvedenia značky) do výpožičky.

Žalovaná sa zaviazala za poskytovanie služieb platiť cenu podľa Cenníka, a to podľa zvoleného druhu poskytovaných služieb vo výške 12,90 € mesačne - svoj záväzok za obdobie od 1.11.2011 do 19.12.2011 (t.j. za dve fakturačné obdobia) nespĺnila; z uvedeného dôvodu žalobca listom zo dňa 13.3.2012 od Zmluvy odstúpil (v tejto časti -priznaná suma 25,80 €, s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne od 7.8.2013 do zaplatenia- je rozhodnutie právoplatné).

Podľa cenníka zmluvných pokút zmluvná pokuta za dekodér KAON SD bola určená vo výške 49,00 €, za dekódovaciu kartu bola uvedená vo výške 20,00 € (CONAX), resp. 1,00 € (MEDIAGUARD) - z titulu uplatňovanej zmluvnej pokuty súd návrh zamietol, žalobca preto titul pre priznanie vymáhaného nároku zmenil počas konania na nárok ktorý mal vzniknúť z titulu spôsobenej škody.

Úpravu výšky poplatku za upomienku žalobca nepreukázal, neuviedol odkaz na základe akého ujednania mala byť účtovaná. (v tejto časti -zamietnutá suma 1,60 € s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne od 7.8.2013- je rozhodnutie právoplatné)

Úrok z omeškania požaduje žalobca vo výške 8,5% ročne z dlžnej sumy, a to počnúc dňom spisania návrhu.

Žalovaná suma (po predchádzajúcom -už čiastočne právoplatnom- rozhodnutí prvostupňového súdu) pozostáva z nároku na zaplatenie spôsobenej škody vo výške 138,00 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne od 7.8.2013 do zaplatenia; uvedenú škodu žalobca presne nešpecifikoval - „určil“ ju vo výške zmluvnej pokuty uvedenej v cenníku, bližšie ju nespresnil a neodôvodnil, ani nepreukázal.

13.

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53, ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, písm. a) a k), ods. 5 a ods. 10 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 53a, ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 54, ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 544, ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 420, ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442, ods. 1 a ods. 3 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa § 132 Civilného sporového poriadku v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

Podľa § 182 Civilného sporového poriadku ak súd pojednávanie neodročí, pred jeho skončením vyzve strany, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci. Ak po vyjadrení strán súd nepovažuje za potrebné vykonať ďalšie dôkazy, uznesením vyhlási dokazovanie za skončené. Podľa § 187 Civilného sporového poriadku za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov.

Dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Podľa § 191, ods. 1 Civilného sporového poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 215 Civilného sporového poriadku súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

Podľa § 217, ods. 1, prvá veta Civilného sporového poriadku pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 224 Civilného sporového poriadku súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

Podľa § 234, ods. 2 Civilného sporového poriadku ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

14.

Podľa R 55/1971 (s. 51): Škoda (ako kategória občianskeho práva) sa chápe ako ujma, ktorá nastala (ktorá sa prejavuje) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, je teda (ak nedochádza k naturálnej reštitúcii) napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí. Za inú škodu možno považovať ujmu spočívajúcu v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to dalo očakávať.

15.

Spotrebiteľská zmluva nepredstavuje samostatný ani nový zmluvný typ, ide o určitú skupinu zmlúv, ktorá má osobitný režim právnej úpravy - táto vyplýva zo zvýšeného záujmu spoločnosti ochraňovať slabšieho účastníka zmluvného vzťahu - spotrebiteľa, ktorý vstupuje do zmluvných vzťahov s predajcami a poskytovateľmi rôznych plnení a služieb.

Podľa článku 3, odsek 1 Smernice č. 93/13/EHS sa za nekalú považuje zmluvná podmienka ktorá nebola individuálne dohodnutá, ak spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán ku škode spotrebiteľa. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Zmluvné podmienky spotrebiteľských zmlúv sa nemôžu odchyliť od zákona v neprospech spotrebiteľa - pokiaľ by si zmluvné strany dohodli v spotrebiteľskej zmluve podmienky odchylné od dispozitívneho ustanovenia zákona v neprospech spotrebiteľa, takéto dojednanie by bolo absolútne neplatné pre rozpor so zákonom, a ak sa nedal na takéto dojednanie uplatniť inštitút čiastočnej neplatnosti, spôsobovalo by to neplatnosť zmluvy ako celku.

Zákon umožňuje súdu v spore zo spotrebiteľskej zmluvy vysloviť aj bez návrhu neprijateľnosť niektorej z podmienok použitých v spotrebiteľskej zmluve, pričom sa jedná o povinnosť súdu. Súd v prípade že určí niektorú podmienku v spotrebiteľskej zmluve za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, neprizná plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo uloží povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, pričom výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

Zmluva o poskytovaní služieb elektronických služieb je inomínatnou (nepomenovanou) zmluvou; je potrebné posudzovať ju podľa jej obsahu. Na základe takejto zmluvy sa poskytovateľ zaväzuje k poskytovaniu služieb užívateľovi, užívateľ sa zaväzuje za služby poskytovateľovi riadne a včas platiť po dobu viazanosti; ak to neurobí, môže byť zmluva zo strany poskytovateľa ukončená.

Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti (spočíva v existencii úkonu ktorý je v rozpore s objektívnym právom, pričom k porušeniu právnej povinnosti môže dôjsť buď protiprávnym konaním alebo opomenutím toho, čo malo byť v súlade s právom vykonané), existencia škody (t.j. ujmy ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná v peniazoch ako všeobecným ekvivalentom), príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou (medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku, vzťah medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody musí byť bezprostredný), a zavinenie (znamená psychický vzťah škodcu k protiprávnemu úkonu a ku škode, môže byť úmyselné alebo nedbanlivostné, pre splnenie podmienok zodpovednosti však nie je rozhodujúce či škoda bola spôsobená úmyselne alebo z nedbanlivosti; právna úprava vychádza z prezumpcie zavinenia, teda zavinenie sa predpokladá).

Navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia, pričom dôkaznú povinnosť môže účastník plniť hneď na začiatku konania, napr. v žalobe, alebo vo vyjadrení k nej, ale tiež mimo týchto procesných úkonov, najmä v rámci prípravy pojednávania, pri odročení pojednávania a pod. Povinnosť označiť dôkazy sa pritom vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré boli uvedené v žalobe. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania (bez ohľadu na jeho procesné postavenie). Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nesplnil, alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť. Treba tiež poukázať na skutočnosť, že splnenie dôkaznej povinnosti ešte neznamená automaticky aj unesenie dôkazného bremena - dôkazným bremenom (v spojitosti s dôkaznou povinnosťou) sa rozumie zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý

závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. V praxi môžu aj navrhnuté dôkazy vyznieť po ich vykonaní a vyhodnotení ako nepoužiteľné zdroje informácií vo vzťahu k uplatnenej súdnej ochrane. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy, a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie - v takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tomu účastníkovi, na ktorom podľa hmotného práva leží dôkazné bremeno, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

16.

Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že nárok žalobcu (v zostávajúcej časti - po rozhodnutí odvolacieho súdu) ktorým žiadal uložiť žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 138,00 € (z titulu náhrady škody, alebo zmluvnej pokuty - túto skutočnosť právny zástupca žalobcu počas celého konania nevedel dostatočne ustáliť) spolu s úrokom z omeškania nie je dôvodný, žalobca uplatňovaný nárok nepreukázal, a preto bolo potrebné žalobu zamietnuť.

Žalovaná suma 138,00 € predstavuje náhradu údajnej škody, pričom žalobca ju neustále prirovnáva (a zamieňa) k zmluvnej pokute určenej podľa cenníka - zapltenie tejto sumy z titulu zmluvnej pokuty však neprichádza do úvahy, čo súd dostatočným spôsobom už odôvodnil v Rozsudku č. 37C/163/2014-55 zo dňa 15.4.2015 (str. 7 a 8).

Žalobca si preto následne nárok na zapltenie sumy 138,00 € uplatnil z titulu náhrady škody, ktorú však počas celého konania (aj napriek výzve súdu) presne nešpecifikoval, „určil“ ju vo výške zmluvnej pokuty uvedenej v cenníku, bližšie ju nespresnil a neodôvodnil, ani nepreukázal (a koniec koncov sa o to ani relevantným spôsobom nepokúsil). V tejto súvislosti súd uvádza, že zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, pričom ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné posudzovať podľa § 420, ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti je protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie - pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených predpokladov; stačí neexistencia jedného z nich, a v takom prípade zodpovednosť za škodu nie je daná. Z rozhodovacej činnosti súdu je známe, že žalobca po tom, ako sú mu zamietané žalobné návrhy ktorými sa domáha zapltenia zmluvnej pokuty (z dôvodu že ustanovenia zmlúv o dojednanej zmluvnej pokute boli vyhlásené za neprípustné pre ich neprijateľnosť) už nepožaduje zapltenie zmluvnej pokuty, ale domáha sa (tak ako aj v súdnej veci) náhrady škody. Zo skutkového vymedzenia nároku žalobcu na náhradu škody vyplýva, že jej zapltenia sa domáha z dôvodu porušenia povinnosti žalovanej zotrvať v zmluvnom vzťahu a vrátiť vypožičané / prenajaté zariadenia. Podľa § 442, ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), keď škodou sa rozumie ujma v majetkovej sfére poškodeného ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi, a je napravitelná poskytnutím majetkového plnenia (predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii); skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetku poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu, to čo poškodenému ušlo (ušlý zisk) je ujma spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať. Z toho, ako skutkovo žalobca vymedzil nárok na náhradu škody vo výške 138,00 € vyplýva, že sa náhrady škody domáha z dôvodu, že mu neboli zo strany žalovanej vrátené zariadenia - digitálny prijímač (dekodér) KAON SD v.č. XXXXXXXXXXXXBXXXXXXXXX, dekódovacia karta č. 1709012825 (bez uvedenia značky), digitálny prijímač (dekodér) KAON SD v.č. XXXXXXXXXXXXBXXXXXXXXX, dekódovacia karta č. XXXXXXXXXXXX (bez uvedenia značky). Napriek poučeniu a výzve súdu, aby žalobca preukázal výšku škody, ktorá mu mala byť spôsobená nevrátením zariadení, tento žiadny dôkaz o výške škody nepredložil - odkázal iba na cenník, avšak predložil len cenníky zmluvných pokút, z ktorých súd zistil výšku zmluvných pokút za jednotlivé zariadenia, ale nie ich skutočnú cenu; žalobca nepreukázal, kedy konkrétne zariadenia obstaral, či išlo o nové zariadenia alebo o zariadenia už predtým poskytnuté inému klientovi (keď sám žalobca vo vyjadrení zo dňa 13.11.2017 uviedol, že je to jeho bežná prax).

S poukazom na skutočnosť, že dôkazným bremenom bol zaťažený žalobca, ktorý toto vôbec neuniesol, a teda súd nemal zistený skutkový základ pre svoje rozhodnutie, musel rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tomu účastníkovi, na ktorom leží dôkazné bremeno (t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva) - z uvedených

dôvodov súd návrh v tejto časti (teda o zaplatenie sumy 138,00 €) zamietol, a to aj s príslušným úrokom z omeškania.

Vzhľadom k tomu, že žalovanej prevažne úspešnej v spore nevznikli trovy konania, resp. o ich náhradu nepožiadala, súd rozhodol tak, že náhradu trov konania jej nepriznal.

Napokon súd opravil Rozsudok Okresného súdu Trnava č. 37C/163/2014-55 zo dňa 15.4.2015 tak, že označenie žalovanej v záhlaví rozsudku znie „G. G., nar. X.X.XXXX, trvale bytom kpt. U. XXXX/XA, T.“. V predmetnej veci súd rozhodol Rozsudkom č. 37C/163/2014-55 zo dňa 15.4.2015, pričom v rozhodnutí / záhlaví rozsudku nesprávne uviedol priezvisko žalovanej, a to „G.“ (tak ako ho označil už v návrhu právny zástupca žalobcu), namiesto „G.“. Žalobca -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- podaním došlým súdu dňa 13.11.2017 požiadal o vydanie opravného uznesenia, ktorým by súd opravil zhora uvedenú písársku chybu; na základe podnetu žalobcu súd preskúmal písomné vyhotovenie rozsudku v časti označenia žalovanej pričom zistil že bola urobená zrejماً písárska chyba, ktorú bolo potrebné (v zmysle § 224 Civilného sporového poriadku) vyššie uvedeným spôsobom napraviť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, ku Krajskému súdu v Trnave, cestou podpísaného súdu, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.